

Berouw en belijdenis (4)

Belijdenis is het tweede element in dat wat David erkent: Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan? In deze woorden ligt van de kant van de psalmist een persoonlijke en ootmoedige erkenning van de zonde besloten. De belijdenis van zonde is een gevolg van het berouw over de zonde. In deze koninklijke boetedeling viel geen genadegave méér op dan de genadegave van de belijdenis voor God: Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE (Ps. 32:5). Ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is steeds voor mij (Ps. 51:5). Hier raken we aan een plicht, nee, aan een voorrecht, en wel het heiligste, het meest geestelijke en heiligende in het leven van een christen: de belijdenis van zonde voor God.

Wat hebben we in deze woorden een belangrijke en uitnemende belijdenis: Zo Gij, HEERE, de ongerechtigheden gadeslaat, Heere, wie zal bestaan? We kunnen u geen gewoonte aanraden die geestelijker is, die meer reinigt en vertroost dan deze. Zij schijnt elke bijzondere geestelijke genadegave van het wezen van de christen in te houden: ongerustheid over de zonde met het verstand, oprecht berouw, diepe verootmoediging, levend geloof, heilige liefde en het zich eenvoudig heenvenden van de ziel tot Jezus. Waarom is het dat zo velen van Gods kinderen al hun dagen voortgaan met een gebogen hoofd, geknakt als een bies? Waarom komen er zo weinigen tot de hoge trede van een verzekerd aandeel aan Christus? Waarom wandelen zo velen in de geest van wettische slavernij en weten ze slechts weinig of niets van hun vergeving, van hun aanneming tot kinderen, van het feit dat ze aanvaard zijn? Is dat misschien niet in hoge mate dáártoe te herleiden, dat ze gewoonlijk zo traag zijn de zonde voor God te belijden? Het is omdat ze dag in dag uit, week in week uit op hun eenzame, stoffige weg de last meedragen van de zonde waarvan ze zich bewust zijn, en van de schuld waarvan ze niet zijn gereinigd.

O, het grote geheim van een reine, heilige en gelukkige wandel is dat we dicht bij Gods 'biechtstoel' leven. Het is dat we met de minste afwijking van onze geest, met het zwakste besef van schuld - en wel meteen - tot God gaan. Het is dat we die schuld, met het oog op het bloed, voor God blootleggen en haar erkennen, zonder iets te verzwijgen en zonder enig verstandelijk voorbehoud te maken! Zolang dit heilige voorrecht wordt verwaarloosd, vreet de schuld, als een vergif dat alles aantast, als een vurige wond, een zwerende plek zich als de kanker in, in het wezenlijke van onze vrede en vreugde en hoop. Dit was het getuigenis van David: Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd in mijn brullen de ganse dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij, mijn sap werd veranderd in zomerdroogten. Mijn zonde maakte ik U bekend en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE; en Gij vergaapt de ongerechtigheid mijner zonde (Ps. 32:3-5).

Denk niet dat aangezien het berouw en de belijdenis tot de eerste oefeningen van uw bekering behoorden, ze daar

ook geëindigd zijn. Dat zij verre! Ze horen bij elke trede en ze moeten elke stap in het leven van een christen tekenen. Het einde van dat leven wordt vaak gekenmerkt door een heel diepe, heilige en evangelische droefheid over de zonde. Het brekende oog wordt bevochtigd door de allerlaatste en dierbaarste traan van berouw. Wat maakt die geopende Fontein zo heel dierbaar? Wat brengt ons er telkens weer en in een sterk geloof toe om ons te baden in de altijd verse, altijd voortgaande en altijd reinigende stroom ervan? Wat maakt Jezus zo dierbaar? O, het is de dagelijkse, blijvende gewoonte van het belijden. We moeten er altijd aan denken dat het paaslam met bittere kruiden werd gegeten, en dat die bittere kruiden het zoete aan het offermaal gaven. Zo komt het dat de bittere kruiden van het berouw, gemengd met een heilige belijdenis van zonde bij het kruis een hogere waardij schenkt aan de verzoening, een bijkomende zoetheid aan het bloed, waardoor de Heiland dierbaarder wordt gemaakt voor het hart.

O, de vrede, de rust en het licht, zoals dat alles ontspringt aan het belijden van de zonde voor God - geen voorstellingsvermogen kan het bevatten, geen woorden kunnen het uitdrukken! Een klein persoonlijk voorval kan die gedachte misschien illustreren. Toen ik een keer door de eindeloos lange zijbeuken van een kathedraal op het vasteland slenterde, werd mijn oog geboeid door een van de talrijke somber ogende biechtstoelen, die zich steevast vanuit de wanden van die buitenlandse gebouwen opdringen. Terwijl ik hierover stond te mijmeren, kwam er een keurig geklede jonge vrouw aanlopen. Ze knielde neer aan de voeten van de geestelijke en bracht haar mond dicht bij zijn oor toen hij zijn hoofd boog om haar biecht aan te horen. Even later stond ze op, met een rood hoofd en met stralende ogen. Ze zag er duidelijk opgelucht uit, liep snel langs mij heen en vervolgde haar weg. Zij had de heilige en misschien schuldige geheimen van haar hart blootgelegd voor het oor van de biechtvader, had zijn absolutie ontvangen en verliet de kerk met de gelaatsuitdrukking van iemand bij wie een verschrikkelijke last van zonde en verschrikking van de ziel was weggenomen. Terwijl ik met ernstige bedenkingen naar het droevige tafereel stond te kijken, dacht ik: als die belijdenis - hoe vals die ook is - bij een arme zondige sterveling zo'n vrede voor de ziel teweegbrengt, wat moet dan de Goddelijke, de ware rust en troost zijn van een ootmoedig, berouwvol en onvoorwaardelijk belijden van de zonde voor God, door Christus Jezus!

Draag de last van uw zonde geen enkele stap verder mee: het ogenblik waarin het besef van schuld en van uw afwijken van God een druk op u legt, hoe gering dat u mag toeschijnen - een gedachte, een blik, een lust, een woord, een daad - vlucht onmiddellijk naar de voeten van Jezus, beken het zonder de minste terughoudendheid van uw geest en probeer het door een hernieuwde toepassing van het verzoenend bloed onmiddellijk en volkomen weggenomen te krijgen.